

(7) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 19 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 16 ਅਕਤੂਬਰ 1984 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਇਸ ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਏਸੀਜੇ ਅਤੇ ਜੇਐਮ ਟੰਡਨ, ਜੇ

ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਪੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ '\$

- ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

1983 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1

ਅਕਤੂਬਰ, 1984

ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ (1965 ਦਾ XXI)—ਧਾਰਾ 32 ਅਤੇ 34— ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 39, 236 ਅਤੇ 240— ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ 1930— ਨਿਯਮ XVII.17(1)(b)(5) ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 9— ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ—ਕੰਮ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 236 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਗੈਰ-ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ—ਕੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ—ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ—ਕੀ—ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੇਟੈਂਟ ਆਫ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਸਮੇਤ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਸੀ, ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ

ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 6, 8, 11 ਅਤੇ 12)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਟੀ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਆਡਿਟ ਆਦਿ ਸਮੇਤ। ਨਿਯਮ XVII ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਪੈਰਾ (9) ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 17. ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬੋਨਸ ਇੱਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭੱਤਾ ਸਦੀਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੋਨਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬੋਨਸ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਭੱਤੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਨਸ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭੱਤੇ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ XVU.17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਸਰਕਾਰ** ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਅਧੀਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(ਪਾਰਾ 18. 19 ਅਤੇ 20)

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ 1982 . (ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਟੀਪੀ ਕੁੰਦਰਾ। ਵਕੀਲ, **ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ.**

ਏ ਐਸ ਸੰਧੂ। ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਵਕੀਲ ਏ.ਜੀ.

ਏਸੀ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਐਮ. ਟੈਂਡਨ, ਜੇ.:

(1) (ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਦੇਸ ਰਾਜ ਆਦਿ) ਅਤੇ 111 ਆਫ਼ 1983 (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਸ ਰਾਜ ਆਦਿ) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਦੇ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 1982, 1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ, 6650 ਵਿੱਚ,

(2) ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ, ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਰਵਰੀ, 1973 ਵਿੱਚ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਵਰਕਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1970-71 ਅਤੇ 1971-72 ਦੇ ਬੋਨਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਲ੍ਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਤੀ 14 ਜੁਲਾਈ 1973 (ਪ. 1) ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਤਾ ਨੰਬਰ 374, ਮਿਤੀ 1973, ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੁਆਰਾ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਐਕਟ (ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ)। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੰ. 374, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1973, — ਮਿਤੀ 7 ਜੂਨ, 1974, (ਪੀ.2) ਨੂੰ *ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ*। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, - ਮਿਤੀ 20 ਅਗਸਤ, 1974 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਪੀ.3) ਰਾਹੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ(2) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 374, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 1974 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6650 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ P.2 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ P.3 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ 30 ਨਵੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2 ਅਤੇ ਪੀ.3 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1983 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1 ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1983 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਹਰੇ ਆਧਾਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ, (1) thq 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਬੋਨਸ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ, ਅਤੇ (2) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 (iv) ਅਧੀਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਅਧੀਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ 30 ਜੁਲਾਈ 1973 ਦਾ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 374, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਪਾਇਆ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜੋ

5. ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ

ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਭਾਗ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"32. ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਰਗਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ।— ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ—

^) * * * * »
 * * * * 4:
 H*# !(! ◆

(iv) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ;

sfc * H*68

6. ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਨਹੀਂ

ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਸਮੇਤ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਨਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੋਨਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ - ਮਤਾ ਨੰਬਰ 374, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1973, ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਾਰਮੂਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7. ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"236. ਕਮੇਟੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਜਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 232 ਅਧੀਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗਾ।

(3) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

8. ਇਹ ਹੈ: 1 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਸਮੇਤ ਮਤੇ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਸਮਝੇ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ P.2 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

9. 7 ਜੂਨ, 1974 ਨੂੰ ਇੰਪਗਨਡ ਆਰਡਰ P.2, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਨਹੀਂ। 6740-4CII-74/15036।—ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੇ ਮਤੇ ਨੰ. 374 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਤੋਂ ਬੋਨਸ ਐਕਟ, 1965 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 8.33 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਤਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ XVII ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਪੈਰਾ (9) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ, 1930 ਦੀ 17, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

10. 14 ਜੁਲਾਈ, 1973 (ਪੀ.ਐਲ.) ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 374, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ:

“1. ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1971- ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 1973 ਅਤੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੇ ਕਮੇਟੀ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 225(2) ਅਤੇ 369 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 8.33 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬੋਨਸ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ। 72 ਅਤੇ 1972-73, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

2. ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ - ਅੱਜ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। * * * *

* * * * H**

। *'

11. ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ *ਯੂਨੀਅਨ* ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ *ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰਸੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। *ਆਰਸੀ ਜੈਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ)* ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 951.

ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੇਣਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ

ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬੋਨਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਕਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਵੀ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਪਰ ਕੀ ਸੁਚੱਜੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ-ਲੇਬਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਦਿਲੋਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ।

12. ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ *ਆਰ.ਸੀ. ਜੈਨ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

13. ਮਤਾ ਨੰਬਰ 374, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1973, ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:

- (1) ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ
- (2) ਮਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ, 1930 ਦੇ ਨਿਯਮ XVII.17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪੈਰਾ (9) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

15. ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ XVII.17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਪੈਰਾ (9) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਹੋਰ ਆਡਿਟ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉੱਚ ਆਡਿਟ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

* * * %

- (9) ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੌਤਿਆਂ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਭੱਤੇ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਵਾਹਨ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਦੇ

ਸਮਾਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੋ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਬੋਨਸ ਇੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਤਾ ਨੰਬਰ 374, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ।

17. ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 39(1) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"39. ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ।

- (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ, ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਨੂੰ

(2) ਮੁਅੱਤਲ, ਹਟਾ, ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

18. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਟੀ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"240. ਫਾਰਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।-

(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਫਾਰਮ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ

ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-

(t) ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਾਤੇ ਬਾਰੇ, ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ;

19. ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਡਿਟ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ XVII.17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਪੈਰਾ (9) ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹੋਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

20. ਬੋਨਸ ਇੱਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਤੋਹਫਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭੱਤਾ ਸਦੀਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੋਨਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੋਨਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਭੱਤੇ ਵਾਂਗ ਹੱਕ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਨਸ ਨੂੰ ਭੱਤੇ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ XVII.17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਪੈਰਾ (9) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਰਾਜੇਸ਼ ਗਰਗ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਟਿਊਬ ਵੈੱਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.)

ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ. ਮਤਾ ਨੰਬਰ 374, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ, 1973, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ। ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ P.2 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਵੀ ਗੈਰ- ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

22. ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੰਛੀ ਤਜੇ

ਰਾਜੇਸ਼ ਗਰਗ

- ਪਟੀਸ਼ਨਰ.

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਟਿਊਬ ਵੈੱਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ
, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

- ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1754

12 ਸਤੰਬਰ 1984

1947 ਦਾ XIV) — ਧਾਰਾ 2(ਆਂ) — ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ — ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਰਤਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ — ਅਜਿਹਾ ਸਹਾਇਕ — ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' s).

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਆਂ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 'ਵਰਕਮੈਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕੁਸ਼ਲ ਮੈਨੂਅਲ, ਤਕਨੀਕੀ, ਸੰਚਾਲਨ, ਕਲੈਰੀਕਲ ਜਾਂ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ। ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਲਈ। ਸ਼ਬਦ 'ਐਨਵੀ ਕੁਸ਼ਲ ਜਾਂ ਅਕੁਸ਼ਲ ਮੈਨੂਅਲ, ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ, ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਕਲਰਕ ਕੰਮ' ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ

ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ